

2. U slučaju potvrdnog odgovora u pogledu uračunavanja te odštete, primjenjuje li se ono samo na odštetne zahtjeve u smislu njemačkog nacionalnog pravnog poretka ili i na zahtjeve za smanjenje cijene?

(¹) Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku i o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91, SL L 46, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) dana 2. kolovoza 2013. — Unitrading Ltd, druga stranka u postupku Staatssecretaris van Financiën

(Predmet C-437/13)

(2013/C 325/21)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke u glavnom postupku

Žalitelj u kasacijskom postupku: Unitrading Ltd

Druga stranka u postupku: Staatssecretaris van Financiën

Prethodna pitanja

1. Ukoliko se carinska tijela s ciljem utvrđivanja podrijetla uvezene robe žele osloniti na rezultate ispitivanja treće osobe, a koja treća osoba odbija dati objašnjenja i carinskim tijelima i deklarantu, čime se ovome otežava ili onemogućava ispitivanje točnosti izvedenih zaključaka, a sudu otežava ispunjenje njegove zadaće ispitivanja rezultata, proizlazi li iz prava navedenih u članku 47. Povelje (¹) (temeljnih prava Europske unije) da se rezultate ispitivanja ne smije uvažiti na sudu? Je li za odgovor na to pitanje značajna činjenica da treća osoba ne želi dati tražene informacije carinskim tijelima niti carinskom dužniku uz objašnjenje da je riječ o „law enforcement sensitive information” (sigurnosno osjetljivim informacijama) a za koji se navod ne pruža podrobnije objašnjenje?
2. Proizlazi li iz prava navedenih u članku 47. Povelje da se carinska tijela, u mjeri u kojoj se to od njih može razumno očekivati, u slučaju da provedeno ispitivanje na kojemu temelje svoju pretpostavku o porijeklu robe ne mogu obrazložiti — pa su rezultati istrage dvojbeni — moraju složiti sa zahtjevom carinskog dužnika da na svoj trošak provede ispitivanje i/ili uzimanje uzoraka u državi koju je naveo kao državu podrijetla?
3. Je li od značaja za odgovor na prvo i drugo pitanje to što su nakon obavještanja dužnika o carinskom dugu još jedno

ograničeno vrijeme postojali uzorci robe koje se moglo staviti na raspolaganje dužniku za provođenje ispitivanja u drugom laboratoriju, čak i ako rezultati takvog ispitivanja ništa ne bi promijenili na činjenici da rezultati laboratorija angažiranog od carinskih tijela nisu mogli biti provjereni, tako da niti sud — ukoliko bi drugi laboratorij utvrdio porijeklo kakvo je naznačio dužnik — ne bi mogao usporediti rezultate oba laboratorija kako bi utvrdio njihovu pouzdanost. Ako je odgovor potvrđan, moraju li carinska tijela upozoriti carinskog dužnika da još uvijek postoje dijelovi uzoraka robe te da ih može zahtijevati za svoje ispitivanje?

(¹) SL 2000, C 364, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je podnio Curtea de Apel București (Rumunjska) 2. kolovoza 2013. — SC BCR Leasing IFN SA protiv Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

(Predmet C-438/13)

(2013/C 325/22)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel București

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: SC BCR Leasing IFN SA

Tuženici: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Prethodno pitanje

Može li se situacija u kojoj robu, koja je predmet ugovora o leasingu, nakon raskida ugovora zbog dužnikovog neispunjenja, leasing društvo nije povratilo od primatelja leasinga, unatoč činjenici što je pokrenulo i slijedilo sve zakonske postupke naplate navedene robe i što nakon raskida nije primilo nikakav novčani iznos za korištenje te robe, smatrati isporukom robe uz naknadu u smislu članka 16. Direktive 2006/[112]/EZ (¹), ili, ovisno o slučaju, isporukom robe uz naknadu u smislu članka 18. Direktive 2006/[112]/EZ?

(¹) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, str. 1.) (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.).